

**Entrevista amb Víctor Torres,
responsable de programació
del Festival de Cinema
de Terror de Sabadell**

Qui sou l'Associació de Veïns de Torreguitart i com sorgeix la idea de fer un festival de terror a Sabadell? Ha estat un procés complicat o heu trobat bona predisposició per part de tothom?

Simplement som una associació de veïns del barri, de la qual formen part molts dels organitzadors (jo no perquè sóc de Molins de Rei). El procés sí que ha estat complicat, sobretot amb els patrocinadors, perquè ens havíem de donar a conèixer sense tenir res per "ensenyar", com hauria estat una edició anterior del festival. Amb l'Ajuntament tot ha anat molt bé i ens ha cedit l'espai de l'Estruch i el tècnic que hi treballa.

Us plantegeu que el festival tingui continuïtat? Quins són els vostres plans de futur?

Si no tinguéssim un pla de continuïtat avui mateix deixaria el festival. Un festival sempre ha de tenir un període de prova que sol ser de tres anys. El primer any és el de "podem fer-lo", el segon el de "podem mantenir-lo" i el tercer és el de dir "si hi afegim alguna cosa més continuarem tenint el suport del públic?". El futur ens el mirem amb calma i amb ganes d'evolucionar i sobretot de fer que el públic participi en el festival amb concursos de llargmetratges i curts, videoclips, taules rodones, etc...

Quin criteri de selecció heu seguit per triar les pel·lícules? Per què aquest predomini de la nouvelle vague de cinema de terror francès i la poca presència oriental, per exemple?

El criteri ha estat senzill: hem posat quinze pel·lícules que ens agradaven sobre la taula i hem dit: "Necessitem tancar-ne sis amb un pressupost mínim, comencem a treballar". I al final hem aconseguit les sis que formen el festival. Algunes pel·lícules que estaven a la cartellera es van afegir al final, per qüestions de drets i també de diners. Hi ha molt cinema francès perquè els francesos han sabut crear un nou pont cap al cinema de terror que, encara que no té èxit de taquilla, ha tingut el suport del públic i dels festivals.

Últimament sorgeixen iniciatives arreu de Catalunya com el Festival de Molins de Rei. Teniu algun lligam?

(riu) Em fa gràcia perquè precisament l'Albert Galera i jo som els responsables de programació de la secció oficial i de les retrospectives del festival de

Molins de Rei. Crec que en aquest moment les iniciatives culturals com aquestes, en el món del cinema, són molt interessants. Per què? Perquè tot i que tothom pot anar a veure una pel·lícula al cinema no és fàcil anar-la a veure amb gent que tenen els teus gustos, amb gent que veus un any rere l'altre (o de festival en festival), és alguna cosa més que anar a veure una pel·lícula. I sobretot l'exclusivitat de veure pel·lícules en pantalla gran, pel·lícules que no veuràs en un cinema comercial i encara menys en versió original.

Tot i que l'Estruch és un bon espai, no us sap greu que Sabadell s'hagi deixat perdre cinemes com l'Euterpe, el Rambla o el Principal i l'Imperial originals? Penso en el festival Sitges i en el fet de com veure pel·lícules al Prado o al Retiro dóna un plus atmosfèric.

No sóc de Sabadell però estic d'acord que perdre una sala de cinema sempre és una cosa molt negativa per a la ciutat. És veritat que és un plus veure una pel·lícula en un cinema clàssic però en els temps que corren molta gent se satisfà de veure-la en pantalla gran.